

ΑΠΟ ΤΟΝ ΥΠΟΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΟΙ ΚΑΚΟΠΤΟΙΟΙ ΤΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ

Μία συνέντευξις μὲ τὸν προϊστάμενο τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Λιμένος κ. Λεοντόπουλον. Ἡ εἰδικότητες τῶν διαφόρων κακοποιῶν. Οἱ φοβεροὶ «πειραταὶ» τῶν πλοίων. Οἱ τρομεροὶ χαρτοκλέφτες, οἱ «μπομπάδόροι» κι' οἱ «τριτάκηδες». Πῶς ἀνεβαίνουν στὰ καράβια καὶ πῶς κλέβουν τὰ ἐμπορεύματα

Πειραιᾶς, ὅπως κάθε μεγάλο λιμάνι, ἔχει κι' αὐτὸς τὸν σκοτεινὸν κι' ἀνατριχιαστικὸν ὑπόκοσμό του. Ὁλοι αὐτοὶ οἱ κακοποιοὶ, οἱ λαθρέμποροι, οἱ ἐγκληματίαι, ἔχουν ταξιδέψει σ' ἔνα σωρὸ μέρη, ἔχουν στολίσει τὰ χέρια τους καὶ τὸ στήθος τους μ' ἄγκυρες, λερναῖες ὅρδες, πληγωμένες καρδιές κι' ἀσεμνες παραστάσεις κι' ἔχουν «παίξει πιάνο» στὸ Τμῆμα Σημάνσεως τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας τῆς γείτονος. Ωστόσο εἶνε ἀδιόρθωτοι. Θὰ τοὺς δῆτε τὴν μέρα καὶ τὴν νύχτα, πρὸ πάντων δὲ τὴν νύχτα, νὰ κυκλοφοροῦν στὸ λιμάνι, ν' ἀποθαυμάζουν τὰ καράβια ποὺ ἔρχονται ἢ ἔκεινα ποὺ φεύγουν γιὰ τὰ μακρυνὰ ταξίδια τους καὶ νὰ ἔτοιμάζουν τὸ νέο τέχνασμά τους τὸ δποῖο θὰ τοὺς κάνῃ νὰ πετύχουν μιὰ καλὴ «δουλειά» ἢ θὰ τοὺς δηγήσῃ στὸ... κρατητήριο τοῦ Λιμεναρχείου. Οἱ τους ἔχουν σκοτεινὲς κι' ἀπαίσιες φυσιογνωμίες κολασμένων γερολύκων τῆς θάλασσας, ροζιασμένα καὶ χοντρὰ χέρια βαστάζων καὶ ἔνα πονηρὸ θλέμ· μα ἀλεποῦς ποὺ βυθίζεται ἐρευνητικὸ μέσα στὸ σκοτάδι, «ζυγίζει» τὸν ἀνύποπτο κόσμο ποὺ περνάει δίπλα του καὶ τέλος διαλέγει τὸ θύμα του.

Κι' ἀλήθεια, ή ζωὴ τῆς θάλασσας κρύβει ἔνα πλήθος μυστικά. Εἶνε μιὰ διπλὴ ζωὴ τὴν δόποια ἀποτελοῦν οἱ τίμιοι βιοπαλαισταὶ ποὺ θαλασσοδέρνονται γιὰ νὰ κερδίσουν τὸ ψωμί τους, κι' οἱ ἄλλοι, οἱ κακοποιοὶ, ποὺ σὰν κοράκια μαζεύονται γύρω τους, τοὺς στήνουν τὶς «μηχανές» των, τοὺς παρασύρουν στὰ δίχτυα τους καὶ τοὺς «ξαφρίζουν»....

Ο προϊστάμενος τῆς Ἀστυνομίας Λιμένος κ. Λεοντόπουλος, εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς διηγήθῃ γιὰ τὸ «Μπουκέτο» μερικοὺς ἀθλούς αὐτῶν τῶν κακοποιῶν καὶ νὰ μᾶς ἀναφέρῃ μερικὲς ἀπὸ τὶς «εἰδικότητές» των. Γιατὶ, πρέπει νὰ ξέρετε, ὅτι τὸ διακριτικὸ δλῶν τῶν κακοποιῶν, ἀπὸ τὸ δόποιο ἄλλωστε καὶ ἀνακαλύπτονται, εἶνε ὅτι εἰδικεύονται σ' ἔνα εἰδος κλεψιᾶς ἢ ἀπάτης. «Ἄλλος σκαρφαλώνει τὴν νύχτα στὴν πλώρη τῶν καραβιῶν, σέρνεται μὲ τὴν κοιλιὰ στὸ κατάστρωμα, ὅπως τὸ φεῖδι, γιὰ νὰ κλέψῃ ἔνα «παλαμάρι» τοῦ πλοίου.» Άλλος πάλι κατορθώνει νὰ διαφύγῃ τὴν προσοχὴ τοῦ νυχτοφύλακα, νὰ φτάσῃ στὴν τροφαποθήκη τοῦ βαπτοριοῦ καὶ νὰ τὴν λεηλατήσῃ. Κι' ἔνας τρίτος διπλαρώνει τὸ βαπτόρι μὲ μιὰ κλεμμένη βάρκα, ρίχνει ἔνα γάντζο μὲ σχοινὶ στὴν πρύμνη του, σκαρφαλώνει μὲ τὴ βοήθειά του σὰν αἴλουρος πάνω στὸ πλοίο, κλέβει ὅ,τι βρῇ πρόχειρο κ' ὑστερα φεύγει ἀνενόχλητος, χωρὶς κανεὶς νὰ τὸν ἀντιληφθῇ. Αὔτοὶ οἱ «ἀνθρωποι τῆς νύχτας» εἶνε οἱ περίφημοι «ξαφρισταὶ τῶν βαπτοριῶν». Εἶνε ἀναθρεμμένοι στὸ λιμάνι, ξέρουν τί μπορεῖ νὰ κλέψουν ἀπὸ τὸ καθένα καὶ κάνουν μὲ ψυχραίμια καὶ σύστημα τὴ δουλειά τους.

Μὰ σᾶς ἀφήσουμε τὸν ἴδιο τὸν κ. Λεοντόπουλο νὰ μᾶς τὰ διηγήθῃ αὐτὰ τὰ «κόλπα» τῶν «γλάρων» τοῦ λιμανιοῦ τῆς γείτονος πόλεως.

Οἱ κακοποιοὶ τοῦ λιμανιοῦ, μᾶς ἔξήγησεν δ. κ. Λεοντόπουλος, εἶνε μιὰ τρομακτικὴ σπείρα, τὰ μέλη τῆς δόποιας εἶνε ἀδιόρθωτα. Οὔτε ἡ δραστηρία καταδίωξι τους ἀπὸ τοὺς ὄνδρες τῆς ἀστυνομίας τοῦ λιμένος, οὔτε ἡ τιμωρίες, οὔτε ὁ κίνδυνος μπορεῖ νὰ τοὺς συμμορφώσῃ. Αὔτοὶ θὰ ἔξακλουθοι πάντα νὰ ἐργάζωνται καὶ νὰ διδάσκουν καὶ στὰ παιδιά τους τὰ μυστικὰ τῆς... «τέχνης» των.

Κι' ἀλήθεια, ἡ περισσότερες εἰδικότητες τῶν κακοποιῶν τοῦ Πειραιῶς πάνε ἀπὸ πατέρα σὲ γιο, ἔτσι ἀκριθῶς ὅπως

μιὰ οἰκογένεια τὴν βαρύνει ὁ φοβερὸς νόμος τῆς κληρονομικότητος! Ὁ γιοὶς τοῦ λωποδύτη τοῦ βαπτοριοῦ γίνεται κι' αὐτὸς λωποδύτης καὶ μάλιστα πιὸ ἐπικίνδυνος ἀπ' τὸν πατέρα του, ὁ γιοὶς τοῦ χαρτοκλέφτη, χαρτοκλέφτης κι' ὁ γιοὶς τοῦ «μπομπάδόρου» καὶ τοῦ «τριτάκηδες».

— Ποιὲς εἶνε ἡ πιὸ συνήθεις εἰδικότητες τῶν κακοποιῶν τοῦ λιμανιοῦ; ρωτᾷμε τὸν κ. Λεοντόπουλο.

— Οἱ κακοποιοὶ τῆς θάλασσας εἶνε συνήθως οἱ «χαρτοκλέφτες τῶν βαπτοριῶν», οἱ «δυναμιτισταὶ», οἱ «λαθρέμποροι», οἱ «ξαφρισταὶ τῶν περιηγητῶν», οἱ «ἄνθρωποι μὲ τὶς τρεῖς δακτυλιθρες καὶ τὴ φακή», οἱ «μεγαλέμποροι τοῦ λιμανιοῦ» κι' οἱ «βασιλεῖς τῶν σπηλαίων» τῆς Πειραιᾶς καὶ τοῦ Ξαθερίου. Ὑπάρχουν ἀκόμη ἔνα πλήθος «πορτοφολάδες», «ξαφρισταὶ σλεπιῶν», ἐπικίνδυνων ἀλητῶν καὶ ἔκ φύσεως ἐγκληματιῶν, ποὺ μποροῦν νὰ σοῦ κόψουν τὸ λαιμό γιατὶ τοὺς στραβοκύτταξες.

Πάντως ἡ δρᾶσις τους δὲν εἶνε καὶ τόσο ἀνησυχητική, γιατὶ ἡ ἀστυνομία λιμένος ἐργάζεται μὲ ζῆλον καὶ ἀξιοθαύμαστη δργάνωσιν. Μὰ σᾶς ἀναφέρουμε μὲ δυὸ λόγια νὰ προσέχετε νὰ προφυλάγεσθε ἀπὸ αὐτοὺς καὶ νὰ τοὺς ἀποφεύγετε κατὰ τὰ διάφορα ταξίδια σας.

Οἱ «χαρτοκλέφτες τῶν βαπτοριῶν», παραδείγματος χάριν, ἐργάζονται πάντα δυὸ δυὸ καὶ μὲ τὴ συνδρομὴ μιᾶς ὅμορφης γυναίκας. Ταξιδεύουν συνήθως τρίτη καὶ δευτέρα θέση μὲ τὰ βαπτόρια τῆς Ακτοπλοΐας. Σ' αὐτὲς τὶς δυὸ θέσεις, ως γνωστὸν, ὑπάρχει δ περισσότερος κόσμος δ ὅποιος ἔχει ἔνα διακαή πόθο: νὰ διπλασιάσῃ τὶς οἰκονομίες του. Οἱ «χαρτοκλέφτες» ρίχνουν σ' αὐτοὺς γιὰ δόλωμα τὴν ὅμορφη γυναίκα, ἡ δόποια διαλέγει τὸ θύμα της, τοῦ προτείνει νὰ παίξουν λίγη ώρα χαρτιά γιὰ νὰ διασκεδάσουν καὶ τὸ παραδίδει στοὺς συνενόχους της. Αὕτη ἡ δουλειὰ συνεχίζεται μέχρι τὸ πρώτο λιμάνι. Κατόπιν οἱ «χαρτοκλέφτες» ἀποβιθάζονται καὶ παίρνουν ἄλλο βαπόρι γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν «καρατόμησι» τῶν θυμάτων τους. Ετοί καταφέρνουν νὰ κερδίζουν ἡ μᾶλλον νὰ κλέθουν ἔνα σωρὸ λεφτά καὶ ν' ἀφήνουν χωρὶς οὕτε τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστροφῆς τὰ διάφορα θύματά τους.

Γ' αὐτὸς σᾶς δίνουμε μιὰ συμβουλὴ: μὴ παίζετε ποτὲ χαρτιά μὲ ἀγνώστους ἢ μὲ ἀνθρώπους ποὺ κάνατε τὴ γνωριμία τους στὸ βαπτόρι. Πάντα θὰ βγῆτε ζημιωμένοι κ' ίσως καὶ χωρὶς μονόλεφτο στὴν τσέπη σας.

«Άλλοι κακοποιοὶ τοῦ λιμανιοῦ εἶνε οἱ «ξαφρισταὶ» τῶν περιηγητῶν. Αὔτοὶ εἶνε πάντα καλοντυμένοι, ξέρουν δυὸ τρεῖς γλώσσες ἢ φοροῦν τὰ διακριτικά... γνωστῶν ξενοδοχείων. Αὔτοὶ λοιπὸν διπλαρώνουν τοὺς περιηγητὰς καὶ τοὺς ὅμογενεῖς ἐξ Αμερικῆς, προθυμοποιοῦνται νὰ τοὺς διευκολύνουν καὶ μὲ χίλιους τρόπους τοὺς παίρνουν τὸ πορτοφόλι τους ἢ τοὺς παρασύρουν σὲ ὑποπτα κέντρα δημούνουν κυριολεκτικῶς.

«Άλλοι ἐπίσης κακοποιοὶ εἶνε οἱ λαθρέμποροι. Αὔτοὶ, μόλις μπῆ στὸ λιμάνι ἔνα βαπτόρι, τὸ ἀκολουθοῦν. Οἱ συνένοχοί τους ποὺ βρίσκονται μέσα στὸ πλοίο τοὺς ρίχνουν στὴ θάλασσα σὲ καλὰ δεμένα πακέττα τὸ λαθρεμπόριο. Οἱ κακοποιοὶ τὸ «ψαρεύουν» κ' ὑστερα πᾶνε καὶ τὸ ξεφορτώνουν σὲ μιὰ ἔρημη μεριά τῆς Πειραιᾶς ἀκτῆς. Ετοί συνήθως διενεργεῖται τὸ λαθρεμπόριον τῶν ναρκωτικῶν. Θὰ ἔνθυμήσθε δὲ πρὸ καιροῦ ὅτι ἔνα τέτοιο κρούσμα εἶχε σημειωθῆ στὸ ἀτμόπλοιο «Βύρων». Μὰ οἱ λαθρέμποροι δὲν καταφέραν νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὰ νύχια τῆς ἀστυνομίας.

Μιὰ ἀθεράπευτη πάλι πληγὴ τοῦ πειραικοῦ λιμανιοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ Σαρωνικοῦ, εἶνε οἱ «μπομπάδόροι» καὶ οἱ «τριτάκηδες». Εἶνε οἱ ἐγκληματικοὶ ψαράδες ποὺ φαρέουν μὲ δυναμιτίδα καὶ ποὺ γιὰ νὰ φαρέψουν λίγες δκάτιες.

(Η συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 51)

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ ΜΕ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ

(Συνέχεια από την σελίδα 41)

Ή γυναίκα μου μὲ περιμένει... Θά της πάω σκνίπα στὸ μεθύσιο!...

ΜΑΞΙΜ. — Εἰ—εἰδόδες πππώς γίνεται δ ἀ·ἀ·ἄνθρωπος δ· ταν μμμε—μεθύση:...

ΤΟΤΟΣ. — Ναι, όλεπω τὰ χάλια καὶ τῶν δυό σας... (Πάνοντες ένα τσιγάρο από τὴν σιγαροθήκη του, φγάζει κι' ένα σπίρτο, βάζει τὸ σπίρτο στὸ στόμα του καὶ τρίβει τὸ τσιγάρο στὸ κουτί). Τί διάριολο ἔχοιν τὰ σπίρτα αὐτά καὶ δὲν ἀνάβουν!

ΜΑΞΙΜ. — Ε... τττί λέτε... Πάάάμε νά κοι-ι-ι-ιμηθοῦμε.

ΖΑΚ. — Ναι, πάμε... Ή γυναίκα μου μὲ περιμένει... ("Υστερά από δέκα λεπτά τῆς ὥρας θρίσκονται καὶ οἱ τρεῖς, χωρὶς νά τὸ καπαλάσουν πῶς, στὸ καμπαρέ «Στάρ»...)

ΖΑΚ. — Ποιός εἶπε τοῦ πωφέρ νά μᾶς φέρη ἐδῶ;

ΤΟΤΟΣ. — Ξέρω κι' ἔγώ;

ΜΑΞΙΜ. — Ήδη-ο-ούτε ἔγώ δδδεν ξέ-ξέ-ξέρω...

ΤΟΤΟΣ. — Μιά φορά, καλά εἶνε ἐδῶ.. "Ας πιοῦμε μιά σαμπάνια..."

("Ωρα 5η πωνίνη. Τὰ γκαρσόνια τοῦ καμπαρέ είχαν τὴν εύγενη καλωσύνη νά μεταφέρουν τοὺς τρεῖς φίλους... στὸ ἀντικρυνό πεζοδρόμιο.)

ΖΑΚ. — Ήημέρωσε ἡ μοῦ φαίνεται δτι ξημέρωσε;

ΤΟΤΟΣ. — Δὲν όλεπω καλά... Αὐτὸ τὸ δέντρο ήρθε καὶ στάθηκε μπροστά μου!...

ΜΑΞΙΜ. — Ζάκ... Ή γυ-γυ-γυναίκα σου θάλλα σὲ πε-πε-πειμένει.. Θά ἀ-ἀ-άννηνησυχή...

ΖΑΚ. — Μπά! Θά κοιμήθηκε τέτοια ὥρα... Δὲν θά μὲ πειμένη πειά... "Εχω μιά ἔμπνευσι... Πάμε στὸ «Περροκέ» νά χορέψουμε λίγο καὶ νά ξεμουδιάσουν τὰ πόδια μας;

ΤΟΤΟΣ. — Αστειεύεσαι, βέθαια! Ή ὥρα εἶνε περασμένη! Πρέπει νά γυρίσης σπίτι σου... Ή γυναίκα σου θά σὲ περιμένη!...

ΖΑΚ. — Ή γυναίκα μου; "Α, ναι, ή γυναίκα μου!... (Κουτσουλάχει σὰν ζαλισμένο δρνίθι). Ή γυναίκα μου... Χι, χι, χι!..." **ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΖΕΡΜΑΙΝ**

ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

(Συνέχεια από τὴν σελίδα 13)

νά μοῦ ψιθυρίζη λόγια ἔρωτικά, τρυφερά καὶ παθητικά, σὰν νά είχε μπροστά του ένα δειλὸ κι' ἀθώο κορίτσι...

Πῶς μπορούσα νά κρατηθῶ καὶ νά μὴν πέσω στὴν ἀγκαλιά του; Πῶς μπορούσα νά μὴ γίνω δική του;...

Ζήσαμε ἔτσι έξη δλόκληρους μῆνες... Αὐτὴ ήταν ἡ πιὸ ώραια περίοδος τῆς ζωῆς μου... Ποτὲ δὲν ήμουν τόσο εύτυχισμένη, οὔτε στὰ καλύτερα χρόνια τῆς νεότητός μου...

Μιά μέρα ὅμως κάποιο βαπτόρι πέρασε ἀπὸ κεὶ καὶ μᾶς πῆρε! Τὸ μαγικό μου δνειρο είχε τελειώσει πειά.

"Η κ. Φάρνακλ ἔμεινε σιωπηλή μερικὲς στιγμές. "Επειτα πρόσθεσε μὲ φωνὴ ποὺ μόλις ἀκουγόταν:

— Δὲν ξέρω ἀν ἔκανα καλά, ἀγαπητή μου φίλη, ποὺ σοῦ τὰ εἶπα δλ' αὐτά... "Άλλα φταίει τὸ τηλεγράφημα ποὺ ἔλαβα πρὸ δλίγου. Προέρχεται ἀπὸ ἐκεῖνον... Μοῦ θυμίζει δτι σήμερα εἶνε ἡ ἐπέτειος τοῦ ναυαγίου, τοῦ εύτυχισμένου, τοῦ εύλογημένου ναυαγίου μας..." **I. RONY**

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΡΟΥΖΒΕΛΤ

(Συνέχεια από τὴν σελίδα 12)

τὴν παρηγοριὰ δτι ἔργαζεται γιὰ τὸ καλὸ τῆς ἔνδοξης πατρίδος του...

* * *

Δὲν θέλουμε νά τελειώσουμε τὸ σημείωμα αὐτὸ χωρὶς νὰ σᾶς ἀναφέρουμε κι' ένα ἀνέκδοτο, ποὺ χαρακτηρίζει ἔπιγραμματικῶτα τὴν ἀφέλεια τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου Προέδρου τῶν Ήνωμένων Πολιτειῶν:

Μιά μέρα, παρουσιάστηκε ἐνώπιόν του ένας ταπεινός ἔργατης, δ ὁποῖος ήθελε νά παραπονεθῇ στὸν "Ανώτατο" Αρχοντα ἐπειδὴ τὸν ἔδωξε δ προϊστάμενός του ἀπὸ τὴν ἔργασία του. "Ο Ρούζβελτ κατάλαβε ἀμέσως δτι δ ἔργατης αὐτὸς δὲν είχε δίκη καὶ δτι δ ἔργοδότης του είχε λόγους σοθιαρούς γιὰ νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸ ἔργοστάσιό του.

— Καὶ τώρα, τί ζητᾶς ἀπὸ μένα; ρώτησε τὸν παραπονούμενο.

— Νὰ μοῦ δρῆτε ἔργασία, κύριε Πρόεδρε!

— "Απ' ὄσα μοῦ εἶπες, ἔθγαλα τὸ συμπέρασμα δτι δὲν ἔ- σουν συνεπῆς στὰ καθήκοντά σου... Δὲν μπορῶ, λοιπὸν, νὲ τοῦ κάνω τίποτα..."

— Μά, δούλεψα τέσσερα χρόνια στὸ ἔργοστάσιο αὐτό!.. διαμαρτυρήθηκε δ ἔργατης. "Ο προϊστάμενος δὲν είχε τ. ικαίωμα νὰ μὲ διώξῃ!..."

— Κι' ἔγώ δουλεύω τέσσερα χρόνια γιὰ τὴν Αμερική!

ΟΙ ΚΑΚΟΠΟΙΟΙ ΤΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ

(Συνέχεια από τὴν σελίδα 28)

δες ψάρια, μὲ τὴν ἔκρηξι τῆς δυναμίτιδος μέσα στὰ νερά, χαλοῦν τὸ γόνο ὀλόκληρων ἐκατομμυρίων ψαριῶν. «Μπομπαδόροι» λέγονται οἱ δυναμιτισταὶ ποὺ χρησιμοποιοῦν δυὸς καὶ τρια φυσίγγια δυναμίτιδος μαζύ, τὴν λεγομένη «μπόμπα», γιὰ νὰ ψαρέψουν μιὰ μεγάλη ποσότητα ψαριῶν. «Τριτάκηδες» δὲ οἱ ψαράδες ποὺ χρησιμοποιοῦν ένα τρίτον τοῦ φυσιγγίου δυναμίτιδος στὸ ψάρεμά τους.

Οἱ «μεγαλέμποροι» τοῦ λιμανιοῦ ἐπίσης είνε μιὰ φοθερή πληγὴ τοῦ Πειραιῶς. Αὐτοὶ ἔχουν μιὰ ἔνεσι γεμάτη ναρκωτικό πάντα στὴν τσέπη τους. Ό ναρκομανής λοιπὸν τοὺς πλησιάζει, τοὺς ρίχνει στὴν τσέπη τὸ ἀντίτιμον τῆς «καρφωτῆς», τῆς ἐνέσεως δηλαδή, κ' ύστερα προχωρεῖ σέρνοντας τὰ ψρωμικά κουρέλια του. Τότε δὲ «ἔμπορος» ταχύνει κι' αὐτὸς τὸ θῆμα του, πλησιάζει τὸν ναρκομανή καὶ τοῦ καρφώνει τὴ σύριγγα στὸ κορμὶ του, όπου τύχει, πάνω ἀπὸ αὐτὰ τὰ ψρωμικά κουρέλια. "Ἐπειτα ἔξακολουθεῖ νὰ προχωρῇ χωρὶς κανεὶς ν' ἀντιληφθῇ αὐτὴν τὴν ἀνατριχιαστικὴ σκηνὴ! Μετά ἀπὸ λίγο δρᾶσις ὁ ναρκομανής καθὼς θαδίζει, κυριεύεται ἀπὸ μιὰ φοθερή ύπνηλία καὶ σωριάζεται καταγής μέσα στὴ λάσπη...

Οἱ αὐτοὶ οἱ «ἔμποροι τοῦ θανάτου» είχαν κάποτε τὸ «στρατηγεῖο» τους σ' ένα σαπισμένο καράβι στὶς παληὲς δεξαμενές. Ή ἀστυνομία δρᾶσις τοὺς νά τοὺς θρῆσε. Κι' ἔτσι σήμερα περιωρίσθηκαν νὰ κάνουν δουλειές τοῦ ποδαριοῦ στὸ λιμάνι καὶ στὴν πλατεῖα "Ιπποδαμείας..."

Οἱ ἀνθρωποὶ πάλι μὲ τὶς «τρεῖς δακτυλίθρες καὶ τὴν φακὴ» είνε παρόμοιοι μὲ τοὺς «παπατζήδες». Ζητοῦν ἀπὸ τὸ θῆμα τους νά τοὺς θρῆσε τὴν φακὴ ποὺ τὴν ἔχουν σκεπάσει μὲ μιὰ δακτυλίθρα. Καὶ μ' αὐτὸς τὸν ἀπλὸ δρῦσο καὶ σατανικὸ τρόπο κατορθώνουν νὰ «ξαφρίζουν» τὸ θῆμα τους.

Τέλος ἔρχονται οἱ «βασιλεῖς τῶν σπηλαίων» τῆς Πειραιῆς, τῆς Καστέλλας καὶ τοῦ Τουρκολίμανου, ποὺ είνε οἱ ἀλῆτες κ' οἱ ἀνθρωποὶ ποὺ ἔχουν ένα σκοτεινό παρελθόν. "Εκεὶ μέσα καταφεύγουν μόλις ἀνατείλη δ ἥλιος γιὰ νὰ ξεκουρασθοῦν ἀπὸ τὴν νυχτερινὴ δρᾶσι τους. Κι' ἀπὸ έκεὶ τοὺς μαζεύει ή ἀστυνομία καὶ τοὺς στέλνει στὴ φυλακή.

Καθὼς θλέπετε, δ ὑπόκοσμος τοῦ Πειραιῶς είνε ἔξ ίσου σκοτεινός καὶ περίεργος ὅπως ἀκριβῶς δ ὑπόκοσμος τῆς Μασσαλίας ή τοῦ Αμβούργου. Μὰ ή ἀστυνομία λιμένος κάνει δ, τι μπορεῖ γιὰ να περιορίζῃ τὴν δρᾶσι τους.

Θ. ΔΡΑΚΟΣ

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΓΥΙΟΥ

(Συνέχεια από τὴν σελίδα 48)

Καὶ δ κόμης συνέχισε μὲ φωνὴ πιὸ ἀδύνατη...

— "Επρεπε νὰ κάνω τὴν ἔξομολόγησι αὐτή, γιατὶ σὲ λίγο δὲν θὰ ζῶ πειά..."

Πλησιάσε τὸν πατέρα του, δ ὁποῖος στεκόταν σὲ μιὰ ἀκρη, ἔμβροντητος, μὲ μάτια ὀρθάνοιχτα ἀπὸ τρόμο, δακώνοντας τὰ χείλη του γιὰ νὰ μὴν ξεφωνίσῃ, καὶ τοῦ εἶπε:

— Σοῦ ζητῶ συγγνώμη, πατέρα, γιὰ τὴν λύπη ποὺ σοῦ προξενῶ... Μὰ ένας Βαλτανέζ δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ ύστερ' ἀπὸ ένα τέτοιο σκάνδαλο... "Ηπια ένα φιαλίδιο λάθδανο... Λίγες στιγμές ζωῆς μοῦ μένουν ἀκόμη..."

Καὶ μὲ τρεμάμενα βήματα, βγῆκε ἀπὸ τὴν σάλλα τοῦ παιχνιδιοῦ, ἐνῷ οἱ παριστάμενοι τὸν κύτταζαν ἀμίλητοι, ἀποσθολώμενοι...

Ο μαρκήσιος ντὲ Βαλτανέζ ἔτρεξε ἀπὸ πίσω του, τὸν ἀγκάλιασε καὶ τοῦ εἶπε χαμηλόφωνα:

— Παιδί μου! Δὲν πιστεύω νὰ έκανε τὴν τρέλλα αὐτή!...

— Θ' ἀποκαλύψω δτι ἔγώ είμαι ὁ πραγματικὸς ἔνοχος!...

— "Οχι, πατέρα! τραύλισε δ κόμης. Δὲν ἔχεις τὸ δικαίωμα αὐτό!... Μὴ ξεχνᾶς δτι ἔσυ δὲν πρέπει ν' ἀτιμασθῆς ἐπειδὴ ἔχεις γυιό... ἐνῷ ἔγώ δὲν ἔχω παιδιά γιὰ νὰ τοὺς κληροδοτήσω ένα ντροπιασμένο ὄνομα... "Ηταν προτιμότερο νὰ λείψω ἔγώ...

"Υστερ' ἀπὸ δέκα λεπτά τῆς ὥρας, δ κόμης ντὲ Βαλτανέζ δέν ζοῦσε πειά..."

Κόμης ΕΜΕΡΙΚ

ψιθύρισε τότε ὁ Ρούζβελτ. Καὶ ὅμ